

Lodola da prada en ses ambient natural.

Femella en tschertga d'in lieu adattà per preparar il gnieu.

DANIEL FRANKE/PIXELIO

La lodola – trubadura da l'aria ed ambassadura da la primavaira

Ils pocts han glorifitgà la lodola per-via da ses bel chant sco ambassadura da la primavaira e trubadura da l'aria. Ina bun'ura da primavaira ora en la natura udind il chant da la lodola è in moment nunembilidaivel. Cunquai ch'ella n'interrumpa betg ses chant cun trair il flad, po ella chantar traiss enfin quindesch minutias. Chantond sgola il mastgel da la lodola en spiralaunter tschiel e marchescha qua tras ses territori envers auters utschels.

Las lodolas furman ina gronda famiglia d'utschels entaifer l'urden dals utschels chantadurs.

La famiglia cumpiglia radund 90 differentas spezias; las bleras da quellas èn da chasa en la savanna africana. Las lodolas las pli frequentas en nossas regiuns èn la lodola da prada, la lodola da guaud e la lodola da pastgira. Pervia da la cultivaziun intensiva da las pradas èn autres spezias (sco la lodola da la cresta) quasi svanidas or da l'Europa Centrala.

Moda da viver

Las lodolas èn d'ina statura pitschna enfin mesauna. Lur color è brinenta e lur apparientscha plitost modesta; er las duas schlattainas sa laschan be differenziar ina da l'autra tras lur grondezza. L'aspect plitost nonspectacular da la lodola ha ses motiv: ils utschels viven per terra sin prads e pastgiras ed èn tras quai

exposts als inimis. Perquai als serva la color brina da camuflagi. Per il medem motiv na sigliottan las lodolas betg cura ch'ellas chaminan per terra, mabain sa schluitan cun il chau a bass. Ed er cun lur bel chant na dattan las lodolas nagina chaschun als inimis da s'avischinar: quel vegn per regla pir lantschà cur che l'uenschè sa chatta gia en l'aria.

Las lodolas tutgan tar ils utschels migrants che surmuntan distanzas mesaunas. Territoris da cuar situads en l'Europa Centrala ed en il nord bandunan ellas en direcziun da la Mar Mediterrana.

Durant l'enviern sa nutrescha la lodola a moda vegetaria da sems, chatschs e feglia. A partir da la primavaira vegn la carta da tratgas cumpllettada cun insects, filiens, verms e pitschnas lindornas.

Las lodolas returnan gia il favrer u il mars en lur territoris da cuar. Immediat cumenzan ils utschels a furmar përs ed a marcar lur revier. Las femellas tschertgan il lieu adattà per cuar e preparan il gnieu. Quel vegn per regla fatg cun chavar ina pitschna rusna en la terra en in lieu protegi da vegetaziun d'ina altezza da ca. 15–20 cm.

In gnieu cuntegna tranter 2 e 5 ovs; quels èn da color alva u brin clera cun tauchs brins u grischs stigirs. Ils pitschnas naschan suenter 11–12 dis. Ils emprims 5 dis vegnan ils utschels protegids da la mamma sut sias alas; ils pitschnens magliadrüns vegnan nutritids cun insects ch'cls geniturs portan en roda. Suenter 7–11 dis bandunan ils giuvens utschels l'emprima giada il gnieu e sigliottan suenter ils geniturs. Gia suenter 15–20

dis pon las lodolas singular perfectgamain. Cun circa 20 dis cumenzan ils giuvens a tschertgar lur maglia a moda autonoma ed en la vegliadetgna da 25–30 dis èn els già dal tuttafatg independents da lur geniturs. Enfin l'atun restan els dentant en vischinanza dal revier dals geniturs, per furmar silsuenter gruppas pli grondas che migreschan ensemen vers sid. Savens fan las lodolas duas giadas gnieu en il de curs d'ina stad; ins ha er già constatà traiss cuadas entaifer in onn.

Spezias indigenas

Lodola da prada: La lodola da prada, oriundamain abitanta da la steppa, viva tar nus en la campagna averta cun pauca plantas; ella è pia in tipic utschè dals prads e dals ers. Cuntrari als blers passlers, ils quals chantan d'in post da guetta anora, sgola il mastgel da la lodola chantond cunter tschiel e segna uschia ses territori envers auters utschels. La primavaira occupa il cot en quella moda in territori e defende quel d'in cunten ses bel chant s'auzond en l'aria fin ch'ins n'äl vesu betg pli, per turnar alura pusplè plauonet a terra. Quests sgols èn fitg impressiunants, ma ina giada a terra è la lodola cun sias colurs fustgas strusch vesaiyla pli e protegida uschia cunter inimis.

Lodola da guaud: La lodola da guaud ha ina color sumiglianta a quella da la lodola da prada. Ella è d'enconuscher facilmente da ses bel chant. Quest utschè è characteristic per pastgiras sitgas, ritgas da bostga, e per gronds enclaris en las guaudas dal Giura e da las Alps. Las me-

tidas da cultivaziun intensiva l'hantsgatschà dal tuttafatg da la Svizra Bassa.

Lodola da pastgira: Motiv simpels tschivlads finamain caracteriseschan il bel chant melanconic da la lodola da pastgira. En Svizra aud'ins quest chant la primavaira sin ils prads maghers da las crestas dal Giura e sin las costas suleglivas dal Valais. Sco abitadi preferescha la lodola da pastgira prads da flurs da gronda diversitat en zonas da giudida extensiva.

Lodola da la cresta: Fin ils onns ventg dal davos tschientaner era la lodola da la cresta preschenta en blers vitgs e citads sur 700 m da la Svizra. Ma a las midadas dramaticas en las regiuns abitadas n'ha l'utschè, oriundamain da la steppa, betg pudi dar dumogn: el è svani ensemble cun las surfatschas nuncultivadas ch'el dovrà per viver: il davos cuaditsch sin terren svizzer han ins observà il 1976 a Basilea.

Lodola da Thekla: En Europa cua la lodola da Thekla mo en la part mediterrana da la Peninsula iberica ed en ina zona grashla per lung la Mar Mediterrana fin a la sbuccada dal Rodan. Ella viva en ambiens sitgs e crappus cun pauca vegetaziun. Ses chant producescha ella devant d'in post eleva u cun singular. La lodola da Thekla n'è strusch da distinguere da la lodola da la cresta che viva en il medem ambient.

Nums rumantschs per la lodola

En la litteratura rumantscha che vegn rinnada ed evaluada dal Dicziunari Rumantsch Grischun cumparan traiss numbs principals per quest utschè: «tscharlon-

da/giarlanda», «laudinella» e «lodola». Il num «tscharlonda» cumpara en la «Cantzun dils utschels» scritta l'onn 1762 en l'idiom da Schons. Il num ch'è documentata be per quest text sto esser stà ina giada blier pli derasà. Quai mussa in gieu da Nadal ladin dal 16avel tschientaner, en il qual il num cumpara en la furma «giarlanda» che è medemamain documentada be en quest text. Il num stat en connex cun il talian «calandra» e va enavos sin il grec vegl. Il medem vala per «chalendrina» che cumpara en la Val Müstair.

I n'è betg pussaivel da decider, sche questi emprims dus pleuds èn ils pli vegls numbs rumantschs per la lodola. Gia en il 16avel tschientaner èn documentada il num ladins «laudinella», «lodinella» e «ludinella». Quels van enavos sin il latin «alaudula», ina furma diminutiva dal celotlatin «alauda» (lodola da la cresta).

Ils numbs actuals «lodola», «lódula» (Engiadina) e «lodóla» (Surselva, Surmeir) van medemamain enavos sin «alaudula». Els èn dentant vegnids emprestads dal talian pir en il 19avel tschientaner. In vocabulari talian-rumantsch publitg l'onn 1729 indigescha per il talian «lodola» en la rubrica sursilvana la furma pseudolatina «alaudes» ed en la rubrica surmirana il tudesg «derg». La furma «derch» cumpara 1784 e 1826. En in cudesch da scola sursilvan dal 1836 è la «lodola» documentada per l'emprima giada. Il num relativamain giufen è vegni modifitgà en la bucca dal pievel: A Stierva numm'ins la lodola «dola», a Donat «idóla», a Sur e Savognin «odóla»; en in cudesch da scola sursilvan dal 1857 chatt'ins il num «loda». In bel num è attestà per Domat: la «tschintschiera» (quella che tschantscha, baterla).

I n'è betg pli pussaivel d'eruir, schebain ils traiss numbs principals «tscharlonda/giarlanda», «laudinella» e «lodola» vegnivan duvrads oriundamain per differenziar las spezias u sch'els eran expressiuns generalas. La «chaplüda» da Zernez è en mintga cas la lodola da la cresta; il «loduin» ed il «türli» èn emprests ladins dal talian per dar in num a la lodola da guaud.

In pulchain da la lodola da prada.

Mastgel che marchescha ses revier.

**La preschentaziun:
Dossier «La lodola»**

Dapli infurmaziuns:

chatta.ch/?hiid=2363
www.chatta.ch